

det). Men den ærede Ordfører har maatte overhørt, at det ærede Medlem fra Mors, i det Foredrag, han nys holdt, oplyste, at han personlig kjendte disse Folk, og det ærede Medlem oplyser mig nu om, at der iblandt disse 64 var en Lærer. Om man nu kan være Lærer og Fisser paa eengang, det veed jeg ikke, det er maasse lidt vanskeligt, men den ærede Ordfører kan maasse give mig nogle Oplysninger derom. Naar den ærede Minister sagde, at Fisseriloven saa at sige altid var under Overveielſe i Henseende til Forandring og Sligt, saa har det glædet mig at høre det; thi man maa jo erkjende, baade at Fisseriloven blev forceret igjennem Thinget paa en saadan Maade, at den indeholder ligefremme Modsigelser, som det er vanskeligt at klare, og at man paa den anden Side i Virkeligheden savner enhver rationel Begrundelse af adskillige Bestemmelſer, som man har givet den, navnlig da Fredningsbestemmelſerne. Naar det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) — jeg veed ikke, om han er tilstede, og jeg veed ikke, om det er et parlamentarisk Udtryk, men jeg bruger det i hvert Fald i den bedste Mening — med stor Sufficance sagde, at naar man blot vilde give Tid, saa skulde det vistnok vise sig, hvorledes Fiskemængden vilde tiltage paa Grund af disse Fredningsbestemmelſer, vil jeg dertil sige, at jeg veed ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem fra Thisted Amts 2den Valgkreds mener at kunne sige dette, eller hvor han har sine Grunde fra. I det mindste er jeg for mit Vedkommende ved de Undersøgelſer og Overveielſer, jeg har underkastet disse Forhold, kommen til et ganske modsat Resultat. Jeg har aldrig lagt Dølgemaal paa, og gjør det heller ikke i dette Dieblit, at jeg mener, at alle disse Fredningsbestemmelſer aldrig hjælpe en Smule. Man staar ligeoverfor saa store Faktorer, hvor der er Tale om Saltvandsfiskeri, at man slet ikke kan influere paa Fiskenes Af-tagen og Tiltagen; dette er afhængigt af langt større Naturkræfter, end vi kunne udøve nogen Indflydelse paa. Det kan ikke være min Hensigt nu at komme ind paa at begrunde denne Anskuelse, som jo paa ingen Maade er eneſtaaende, men som deles af betydelige Videnskabsmænd, hvis Navne jeg godt kunde nævne. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa en eneſte Ting, og det er, at naar man gjør sig den Tanke, at saafremt blot Mennesket freder den lille Fisk, bliver den stor, saa er der her en Faktor, som man ikke tager Hensyn til, og det er, at de allerfleſte af de større Fisk ere henviſte til alene at leve af de smaa Fisk; alle æde de disse.

Man maa altsaa udregne, hvor stor en Masse de tager af Ynglen, forinden man kan drage en sikker Slutning, om det kan nytte at spare, hvor de tobenede Fiskere tage, om det, de tage, staar i noget saadant Forhold til de store Masser, som de store Fisk tage, at det kan gjøre Udslaget, at man sparer det eller ikke. I saa Henseende savne vi endnu stadig fylldige Oplysninger.

G. Ravn: Jeg havde ganske vist ventet at høre andre Grunde end dem, den ærede Minister fremsatte, thi dersom det har kunnet forandre Udbalgets Dom, der jo er kommet frem ved et Konferencemøde med Ministeren, kan jeg ikke forstaa, at det har vendt saa snart. Det første er, at man siger, at det er angivet af Fiskerne. Dersom det skulde være Tilfældet, vil jeg kun sige, at jeg er sikker paa, at saa godt som Fler-tallet af de 64 Fiskere, som den ærede Ordfører har anmeldt mod de 43, alle ville være i Stand til at melde Fiskerne. Det er nemlig de saakaldte Fiske-Fiskere, dem, der kun drive lidt Fiskeri i Ny og Næ, det er dem, der gjerne ere Angiverne blandt Fiskerne. Men vi ville nok vide, om det er rigtige Fiskere, der have angivet det. Saa siger den ærede Minister: Tænk, endogsaa Assistenten har hjulpet dem til et nyt Garn. So, efterat han har ligget rolig en Maaned. Men hvo har forceret dem Garnet? Saa kunde jeg tænke mig, at han havde erkstattet dem det store Tab, men det, at han har skaffet dem et nyt Garn, taler ikke til For-del for ham. Nu siger den ærede Minister: Jeg kjender Sagen rigtig godt. Men jeg tvivler paa, at den ærede Minister har sit Kjendskab gjennem de Sagkyndige, som virkelig bør høres her; thi man maa huske paa: Hvem er det, som staar i Modſætning til Fiskerne? Det er Assistenten og Kontrollen for Tiden deroppe, det er dem, man gaar imod. Altsaa, hvis de Oplysninger, den ærede Minister har til Raadighed, stammer fra Kontrollen, giver jeg i Grunden ikke meget for dem, saa meget desto mere som det Mærkelige er, at det Vaad, som blev konfiskeret, og for hvilket Manden blev indkaldt for Retten, blev maalt i Retten og der befundet at være lovligt, hvorfor Manden ingen Bøde fik. Det er Noget, der er fattigt. Nu har jeg aldrig hørt endnu, at en Fisker, der har været indkaldt for Retten for saa grov en Forseelse, at man har taget Garnet fra ham, ikke engang har faaet en Bøde. Smidlertid skal jeg nu kun, idet jeg tager Forslaget tilbage, henlede Opmærksomheden paa, om ikke den ærede Minister vil se at faae sine Oplysninger gjennem de